

лови мухи и да се храни сътвъхъ. — Не, първоначално паяжината имала съвсемъ друга цель. Отъ паяжината на паяка хората изучавали, какъ е билъ създаденъ свѣтътъ. Първоначално е съществувалъ само единъ центъръ, и постепенно сѫ се създавали различнитѣ свѣтове, които сѫ се движили около този центъръ. Ученитѣ, които разбирали това нѣщо, използвали паяжината на паяка за разни изчисления около създаването на свѣта. Обаче, сегашнитѣ учени изгубили това знание, вследствие на което паяжината нѣма вече онова значение, което нѣкога е имала. Като нѣма онова велико предназначение, каквото е имала въ миналото, днесъ паяжината служи на паяка изключително за ловене на мухи. Като хване нѣкоя муха въ паяжината си, паякътъ ѝ казва: Ела при мене да ти предамъ една лекция за създаване на свѣта. Щомъ започне да предава лекцията, той изпраща мухата на онзи свѣтъ, да провѣри всичко онова, което ѝ говориљ.

Сега, като слушате тия работи, ще кажете, че не сѫ вѣрни. Ще ви се види чудно, какъ е възможно, между паяжината на паяка и създаването на свѣта да съществува известно отношение. Често, между нѣкои явления въ живота или въ природата, съвѣршено случайни и независими едни отъ други, съществува известно съотношение. Запримѣръ, двама студенти, добри приятели, следвали едновременно въ единъ университетъ. Като наближило време за изпитъ, тѣ се уговорили да си подсказватъ, но мълчаливо, само съ известни знаци. Единъ отъ професорите, при когото трѣбвало да се явятъ на изпитъ, билъ много строгъ. Много отъ студентите, които се явили при него преди двамата приятели, пропаднали на изпита. Когато единъ отъ приятелите се явилъ на изпитъ, другиятъ влѣзълъ въ аудиторията да слуша, какъ професорътъ изпитва. Когато приятелятъ му започналъ да отговаря на зададения отъ професора въпросъ, вториятъ, който слушалъ, започналъ да се почесва по главата, споредъ предварително условенитѣ между тѣхъ знаци. Професорътъ забелязалъ, че когато студентътъ, който седѣлъ на чина и слушалъ, какъ другарътъ му отговаря, се почесвалъ, последниятъ давалъ добри отговори. Защо става това, той не знаелъ, но забелязалъ известно съотношение между отговорите на изпитвания студентъ и почесването на другия по главата. Съ почесването по главата си, което единиятъ отъ приятелите правилъ, умътъ на втория се прояснявалъ, и той отговарялъ добре на зададенитѣ въпроси. Двамата студен-